

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Viæ Domini suaves & efficaces.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

vult nasci parentibus pauperibus, ignotis
 contemptis ab omnibus; vivere terræ fili
 inglorios, obscuros; alios è contrà prodi
 velut orientes soles, collocat in luce omni
 gloriâ extollit & pompâ, qui simul ac in
 rescunt; reges nominantur, nonnunqu
 prius etiam coronantur quam nascantur,
 contigit Regi Sapor. *Salvia lib. 3. de gub.*
Dei iste valetudinem sortitur sanam &
 bustam, ille infirmam & morbidam. Hic
 tera pusillus est, iste procerus, alter medi
 cris, ille Gallus, iste Hispanus, lenis hic &
 vis moribus, ille asper & immitis Vnus pa
 datus, alter rogatus, alius in matrimonio,
 lius in cœlibatu vivit, ille ingenij subtili
 perspicui, iste obtusi & hebetis.

§. II.

Via Domini suaves & efficaces.

PRæter hanc ingeniorum & comple
 num conditionumque varietatem
 inæqualium, alia observatu digna est divi
 fitas, quæ sensim nos deducit ad cognoscen
 dam plenius illam admirabiliter operatri
 dexteram omnipotentis quâ creaturas
 gubernat virtute tantâ & efficaciâ, nihil
 ei resistat, tantâ simul facilitate, ut nulla
 sentiat molestiam. Unde putas, evenit, aut
 Gi

Gregorius, quod non nemo nihil aliud suspirans, nihil aliud quærens quam procul à turbis vivere in quiete, involvatur tamen tot tantisque negotiis & occupationibus ut extricare se nullo modo possit; alius verò qui ad res gerendas & vehementer propendet & à natura aptissimus est, vitam inertem agat in otio quod ejus operam nemo utatur. *Greg lib. 29. moral. cap. vii.* Unde contingit quod plures officium aliquod avidissimè ambiant quod obtinere non possunt, alijs idem offeratur qui suscipere nolunt, alijs qui tenent, deponere non licet. Quàm multi inveniuntur qui de subeundo matrimonij jugo ne audire quidem sustinent, coguntur tamen subire; alij illud non refugiant, sed quærant, quibus tamen in cælibatu continenter vivendum est alium dignitates fugientem prosequuntur, alium fugiunt prosequentem. Est qui optat Religionem ingredi sed quæ à mundo egrediatur non invenit, alter servire mundo desiderat, qui non habet, ubi pedem figat, ideoque cogitur deserere. Cui possumus tam miræ dispositionis causam adscribere, nisi infinitæ Dei Providentiæ, qui disponit res omnes & ordinat tam diversis modis ejusdem naturæ homines, cujus ipse solus & rationem novit & reddere potest. Atque ut clariùs intelligi-

telligamus ejusmodi eventus ad divi
 consilium referendos esse, sicut & ipsas in
 nationes, licet his contrarium, legimus
 Evangelicâ Historia: cum quidam, à quo
 sus legionem dæmonum ejecerat, eum
 precaretur, Marc. 5. & Luc. 8. *ut esset cum
 non admisit illum, sed ait illi: vade in domum
 tuam ad tuos & annuntia illis quanta
 Dominus fecerit &c.* Matth. 8. Similiter ro
 sus est quidam Scriba volens Christum
 Luc. 9. è contra alium iussit se sequi, nec
 misit primum ire & sepelire patrem suum
 renuntiare his qui domi sunt. Quis nun
 plicet cur ita se gesserit Dei Filius circa
 tam diversimodè illos ultro rogantes et
 dens, alterum tergiversantem admittit
 sui societatem. Temeraria esset & facti
 curiositas postulare à Deo rationem fa
 rum suorum. *Quis dicere potest: cur ita?*
 inquit S. Job. Nunquid longè satius est,
 venerari arcana divinæ Providentiæ con
 ejusque inspirationes cognitæ promp
 qui in quo defecit posterior, magis aff
 bonis temporalibus quàm æternis, præfer
 rationem suorum parentum vocationi
 næ. Nunquid multò consultius est, quid
 nobis acciderit de paterna ejus manu
 animo accipere velut commodissimum

bus nostris, cum certa persuasione nos ab eo regi infinitâ Sapientiâ, æquitate justissimâ, amore supremo, adeo ut nullus Pater, nulla mater secundum carnem; unquam habuerit tantam sollicitudinem pro bono filiorum suorum, quos tamquam viscera sua tenerimè diligebant, quantam Deus habet curam profectus nostri, incrementi rerum nostrarum, commodorum atque emolumentorum.

§. III.

Verba Dei amore plenissima.

Audite me, inquit Deus per Prophetam, Isai. 46. *audite me domus Iacob, & omne residuum domus Israel, qui portamini à meo utero, qui gestamini à meâ vulvâ, usque ad senectam ego ipse & usque ad canos ego portabo ego feci, ego feram, ego portabo & salvabo* Et alibi 49. *Nunquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te* Et iterum alibi Jerem. 31. *Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus; quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserabor eius.* Diseres Patrem loqui, qui in-

fa